عکس: ایرنا

ارزیابی نقاط قوت و ضعف عملکرد سازمان فضایی

تاریک‌روشن‌های آسمان فردای ایران

حامد سعیدی*

۱- امروزه پژوهش‌های فضایی، یکی از کلیدهای اصلی پیشرفت کشورهاست و یکی از دروازه‌های ورود به دنیای دانش فنی «های‌تک» یا فناوری‌های نو محسوب می‌شود. اگر ما وضعیت کشورهای مختلف را از لحاظ میزان دستیابی به علوم و فناوری‌های مختلف فضایی بررسی کنیم، درمی‌یابیم کشورهای مختلف از این لحاظ با یکدیگر بسیار فاصله دارند و به‌ویژه ابرقدرت‌ها در این حوزه رقابت بسیار تنگاتنگ و فشرده‌ای با یکدیگر دارند و هرکدام سعی دارند در حوزه فضایی پیشتاز باشند؛ چه در حوزه نظامی و چه در حوزه غیرنظامی فناوری‌های فضایی. بقیه کشورها نیز عمدتا مصرف‌کننده و کاربر این فناوری‌های نوین هستند که در بسیاری از زمینه‌ها کاربرد دارد؛ از جی‌پی‌اس و سیستم موقعیت‌یابی جهانی گرفته تا به‌کارگیری ماهواره‌ها برای ارسال و دریافت سیگنال‌ها برای ارتباط‌های صوتی و تصویری و رسانه‌ای (اعم از رادیو و تلویزیون و...) و نقش آنها در تبادلات بانکی و پولی و ارتباط با شبکه جهانی اینترنت. شاید بتوان گفت بسیاری از جنبه‌های زندگی امروزی ما تحت‌تاثیر ماهواره‌ها و سیستم‌های دریافت و ارسال فضایی میسر شده است، بنابراین کشورهایی که در این حوزه پیشرفته‌تر هستند و فناوری‌های برتری دارند، با فروش خدمات فنی خود به دیگر کشورها، به منافع مادی بسیاری می‌رسند و هر زمان هم که نخواهند در این زمینه خدمت‌رسانی کنند، به‌صورت یک‌طرفه قراردادهای خود را فسخ می‌کنند کمااینکه در سال‌های گذشته دیدیم بسیاری از کانال‌های ارتباطات رسانه‌های ایران و شبکه‌های ماهواره‌ای مثل صداوسیما را به دلایل مختلف از جمله تحریم‌ها قطع کردند، این درحالی بود که آنان با صداوسیمای ایران قرارداد داشتند و صداوسیما نیز هزینه‌ها را پرداخت کرده بود. همه اینها نشان می‌دهد آنها هرزمان که بخواهند می‌توانند از ارایه خدمات خودداری کنند. به همین دلیل کشورهای پیشرفته در تلاش هستند در حوزه فناوری‌های فضایی توانمند باشند تا بتوانند از آن به‌عنوان اهرم فشار بر دیگران استفاده کنند. امروزه هم به دلیل توسعه اینترنت و فضای مجازی و دیگر کاربردهای این پدیده جدید، نقش فناوری فضایی در زندگی روزمره ما بیشتر می‌شود.

۲- سازمان فضایی ایران در ابتدای تشکیل خود، زیرمجموعه مخابرات بود و در آن هنگام در حوزه ارتباط‌های ماهواره‌ای و سنجش‌ازدور، فعالیت می‌کرد. این سازمان در آن هنگام عمدتا کاربر و استفاده‌کننده خدمات فضایی و ماهواره‌ای بود، نه توسعه‌دهنده یا سازمان‌دهنده پژوهش‌های فضایی. بعدها پروژه‌های فضایی و تحقیقات فضایی در این سازمان بیشتر توسعه پیدا کرد. در سال‌های اخیر نیز طرحی ارایه شد که بخش‌های فضایی وزارت علوم مثل پژوهشکده هوافضا و بخش‌های فضایی موشکی وزارت جهاد با مخابرات ادغام شوند و مجموعه مستقلی به نام سازمان فضایی ایران را تشکیل دهند. این سازمان فضایی در طرح جدید، مستقل است و زیرمجموعه هیچ وزارتخانه‌ای نیست و زیرنظر ریاست‌جمهوری فعالیت می‌کند. اگرچه اهداف این طرح خوب بود و باعث ادغام و یکپارچه‌سازی توانمندی‌ها می‌شد و از موازی‌کاری‌ها کم می‌کرد، اما از طرف دیگر مشکلاتی را نیز پدید آورد.

۳- اولین مشکل این است که اگر مجموعه‌ای از وزارتخانه‌ای خارج شود و به صورت معاونتی از ریاست‌جمهوری دربیاید، دیگر مجلس، دیوان محاسبات یا دیگر سازمان‌ها نمی‌توانند بر کارها و فعالیت‌های آن نظارتی داشته باشند زیرا دیگر نمی‌توان رییس آن سازمان را مانند وزیر استیضاح کرد. این موضوع در دولت قبل وضعیت حادتری داشت چرا که دولت قبلی اصلا اعتقادی به پاسخگویی نداشت. عملا بعد از این ادغام نیز سازمان فضایی دیگر به هیچ‌کجا پاسخگو نبود، بارها رییس سازمان فضایی به مجلس رفت و مباحثی را مطرح کرد و قول‌هایی داد ولی هیچ‌کدام عملی نشد. در زمینه واگذاری پروژه‌های فضایی به بخش‌های خصوصی تحقیقاتی کشور، دانشگاه‌ها و شرکت‌های داخلی و خارجی، کارهای بزرگی انجام شد منتها ضعف مدیریت مانع شد که این کارها اجرایی شود و کارهایی هم که از قبل تعریف شده بود، هنوز هم به بخش عملیاتی نرسیده است. پس یکی از نواقصی که در این حالت پیش می‌آید این است که وقتی ساختاری، زیر نظر وزارتخانه‌ای نباشد، پاسخگویی ضعیف می‌شود. مشکل دوم سازمان فضایی، مشکلی است که اصولا هر ادغامی دارد؛ فرض کنید مجموعه‌ای از کارمندان و متخصصان، سال‌ها با یک ردیف حقوقی و یک حکم کارگزینی مشخص تحت شمول وزارتخانه‌های مختلف بودند که این حقوق در وزارت‌خانه‌های مختلف (مانند مخابرات، جهاد، وزارت علوم و...) تفاوت دارد. زمان ادغام اینها و تشکیل یک سازمان جدید، مشکلات بسیاری برای سیستم اداری پدید می‌آید چون هرکدام از اینها از لحاظ ارتقا، قوانین و ماموریت با یکدیگر تفاوت دارند، در نتیجه فرآیند یکپارچه‌سازی حدود دوسال وقت می‌گیرد تا این مجموعه از لحاظ اداری، دوباره ساماندهی شود. مشکل دیگر مجموعه‌های وابسته به ریاست‌جمهوری، سیاسی‌ترشدن فعالیت‌هاست. در تمام دنیا سازمانی مثل سازمان فضایی، نه‌تنها از لحاظ داخلی بلکه از لحاظ خارجی هم سیاسی نیست زیرا دستگاه‌های فوق‌العاده تخصصی‌ای هستند که در معاهده‌های بین‌المللی نقش دارند. انتظار این است که سیاست‌های فضایی ایران نه‌تنها در داخل کشور ایران و در مقابل جناح‌ها، به‌سرعت تغییر نکنند بلکه باید در عرصه‌های بین‌المللی هم ثبات داشته باشد. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های برنامه‌های فضایی این است که برنامه‌هایی بسیار پرهزینه و بلندمدتی هستند، بنابراین شایسته نیست مسوولی سلایق خود را وارد کند، برای مثال آقای «احمدی‌نژاد» علاقه‌مند بود که میمون به فضا بفرستد، به همین‌دلیل تمام کشور بسیج شدند که ما میمون به فضا بفرستیم، درحالی‌که ما با انبوهی از ماموریت‌های انجام‌نشده روبه‌رو بودیم. علاوه بر این به سنجش از دور، ماهواره‌های موقعیت‌یابی و چیزهای بسیار دیگری نیاز داریم که هم‌اکنون آنها را نداریم ولی تمام وقت سازمان فضایی برای ارسال میمون به فضا صرف می‌شود چرا که یک نفر دوست دارد در دنیا خودی نشان دهد. این مسایل در شأن دستگاه‌های تخصصی‌ای مثل سیستم فضایی نیست. ولی اگر این سازمان زیر نظر وزارتخانه‌ای بود، مثل بسیاری از کشورها، صاحبنظران، انتقاداتی مطرح می‌کردند و بعد هم مجلس می‌توانست به آن وزارتخانه و برنامه‌هایش رای مثبت یا منفی دهد. این موضوع بسیار مهم و اساسی است که ساماندهی فضایی کشور، در قالب سند چشم‌انداز، بلندمدت باشد که برنامه‌هایش با تغییر مدیران و... تغییر نکند.

اگر کشور طبق، سیاستگذاری واحد پیش نرود، تمام سرمایه‌گذاری‌ها تلف می‌شود. اگر هر مدیری به فکر آن یکی، دو سال مدیریت خودش، پست و ارتقا و مصاحبه‌های تلویزیونی‌اش باشد و به این موضوع فکر نکند که ۱۰یا ۱۵سال بعد چه اتفاقی برای کشور می‌افتد، آینده روشنی نخواهیم داشت

۴- تدوین و تصویب سند چشم‌انداز، سال‌ها طول کشید. در تدوین این سند، مجموعه‌های دانش‌بنیان و شرکت‌های هوافضایی، نقش جدی داشتند و اهدافی برای این سند تعیین شد، اما متاسفانه اکثر دستگاه‌های اجرایی کشور براساس سند چشم‌انداز حرکت نمی‌کنند. علاوه بر آن مرجعی وجود ندارد که شخص یا نهادی از این قانون‌گریزی‌ها شکایت کند که فلان دستگاه براساس این سند حرکت نمی‌کند. در سند چشم‌انداز به‌صراحت توسعه فعالیت‌های دانش‌بنیان کشور با محوریت بخش خصوصی و محققان دانشگاه‌های داخل کشور پیش‌بینی شده است. در این سند مجموعه‌ای از اعداد و ارقام نیز وجود دارد که مثلا تا سال فلان، ما به فلان ارتفاع پروازی با ماهواره‌ای با این تفکیک تصویر و دستاوردهای دیگر باید برسیم. البته در دولت گذشته هیچ دستگاهی به سند چشم‌انداز عمل نمی‌کرد و معمولا این اسناد را مشتی کاغذپاره می‌خواندند و اصلا به آن توجه نمی‌کردند. دستگاهی هم نبود که بتواند سوال بپرسد یا کسانی شکایت کنند و بگویند اینجا برخلاف این سند رفتار شده. برخی مدیران عمدتا جایی که به نفعشان باشد، به سند اتکا می‌کنند اما جایی که به نفعشان نباشد، می‌گویند سند یک چیز کلی است، یک سیاست کلی است و الزام‌آور نیست، چون آیین‌نامه اجرایی محسوب نمی‌شود. من بارها در جلسات چنین سخنانی را شنیدم که این هم ناشی از این است که این موضوع را درک نکرده‌اند که اگر کشور طبق یک سیاستگذاری واحد پیش نرود، تمام سرمایه‌گذاری‌ها تلف می‌شود. اگر هر مدیری به فکر آن یکی، دو سال مدیریت خودش، پست و ارتقا و مصاحبه‌های تلویزیونی‌اش باشد و به این موضوع فکر نکند که ۱۰ یا ۱۵سال بعد چه اتفاقی برای کشور می‌افتد، آینده روشنی نخواهیم داشت.

۵- در کل اگر بخواهیم عملکرد سازمان فضایی را ارزیابی کنیم، باید بگوییم نقطه‌ضعف‌ها و نقطه‌قوت‌هایی داشته است. البته از چند مورد نقطه‌ضعفی که برشمردیم، لزوما نقطه‌ضعف خود سازمان نیست بلکه مانند مشکلات حاصل از ادغام، به موضوعات دیگر ربط دارد. مشکل عدم نظارت مجلس بر سازمان فضایی نیز خاص این سازمان نیست و مشکل همه سازمان‌های دیگر هم هست. نکته دیگر سرعت کند فعالیت‌های سازمان فضایی است. با این سرعت حرکت سازمان فضایی ما، تا ۱۵ یا ۲۰سال آینده هم به بسیاری از این اهداف تعریف‌شده نمی‌رسیم، حال بگذریم از این نکته که آیا اگر در ۲۰سال آینده دستاوردی داشته باشیم، آیا آن دستاورد در دنیای ۲۰سال بعد ارزشی دارد، یا خیر؟ اما علاوه بر این رویکردهای منفی، باید اذعان کرد که این سازمان رویکردهای مثبت بسیاری نیز داشته است، از جمله اینکه برای اولین‌بار بود که برنامه‌های فضایی ایران از مجموعه وزارت دفاع خارج شد. در این حالت از طبقه‌بندی‌های محرمانه خارج شد که کارشناسان به نتایج این پژوهش‌ها دسترسی دارند. البته امروزه در همه دنیا چنین پژوهش‌هایی محرمانه محسوب نمی‌شود و نتیجه پژوهش‌ها در اختیار متخصصان قرار می‌گیرد. علاوه بر این همه، آزمایش‌ها از قبل اعلام می‌شود. هم‌اکنون وزارت دفاع به‌عنوان پیمانکار سازمان فضایی فعال است و وزارت دفاع، ماهواره‌هایی را که دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها یا خود سازمان فضایی می‌سازد، پرتاب می‌کند. ویژگی مثبت دیگر سازمان فضایی این بود که فعالیت‌هایش شفاف است و نتیجه آن در رسانه‌ها و دانشگاه‌ها مطرح می‌شود که خود این رویکرد هم برکت‌های زیادی داشت چون بسیاری از مشکلات، زمانی پدید می‌آمد که تصمیم‌گیری‌ها مخفیانه و بدون اطلاع افکار عمومی و کارشناسان بود و بعد از گذشت زمانی طولانی و هزینه‌کردن بودجه‌های زیاد و مشخص‌شدن ناکارآمدی طرح، آن را کنار می‌گذاشتند بدون آنکه کسی یا نهادی از فعالیت‌هایشان باخبر باشد و از آنان بازخواست کند. پس همین‌که فعالیت‌های این سازمان شفاف و علنی باشد، طرح با تدبیری بهتر و با همکاری کارشناسان و متخصصان زبده‌تر انجام می‌شود.

*مدیرعامل صنایع هوافضای فرناس
عضو هیات‌مدیره اتحادیه صنایع هوایی و فضایی ایران

نگاه تازه

پیامدهای رویکردهای تبلیغاتی سازمان فضایی

تندبادی از گذشته

محمدامین آهنگری
کارشناس هوافضا

تفکرات دوران ریاست‌جمهوری «محمود احمدی‌نژاد» نزدیک به یک دهه، تمام جوانب کشور را زیرورو کرد. در این میان بیش از یک‌سوم عمر فعالیت‌های فضایی ایران نیز تحت‌تاثیر دیدگاه‌های این دوره قرار داشته است. انتظار می‌رفت با روی کار آمدن دولت تدبیر و امید، این دیدگاه‌ها تغییر کرده و قطار فضایی ایران به ریل خود بازگردد. تشکیل کارگروهی برای بررسی جایگاه سازمان فضایی ایران، امیدهای بسیاری را در میان کارشناسان برانگیخته بود، اما با گذشت ماه‌ها از عمر دولت یازدهم، هنوز تدبیری جدید اندیشیده نشده و پاشنه سازمان فضایی بر همان لنگه سابق می‌چرخد، به گونه‌ای که با وجود تمام انتقاداتی که درخصوص پروژه فضانورد ایرانی مطرح می‌شود، چندی پیش مجددا اعلام شد این پروژه یکی از محورهای اصلی برنامه راهبردی ۱۰ساله پیشنهادی سازمان فضایی ایران را تشکیل می‌دهد. این در حالی است که منتقدان بسیاری از جمله دکتر «فتح‌الله امی» مشاور وزیر علوم می‌گویند: «در هشت سال گذشته، برنامه فضایی ایران به شدت زمین‌گیر شده و با وجود تمام تبلیغات انجام شده، گام جدی‌ای در بخش فضایی برداشته نشده است.»

دیدگاه‌های حاکم بر برنامه فضایی ایران (که جرقه‌های آغازین آن از سال ۱۳۶۵ در کشور زده شد)، در ابتدا بسیار کاربردی و منطبق بر نیازها بود؛ به همین دلیل سرعت رشد فناوری فضایی، طی دوره‌های اولیه تولد عصر فضا در کشور تا حد خیره‌کننده‌ای بالا بود، اما دستاوردهای فضایی ایران به سرعت چشم سیاست‌بازان را به خود جلب کرد و دیدگاه‌های تبلیغاتی جایگزین دیدگاه کاربردی در فضا شد. به این ترتیب طبق نامه‌های موجود در وزارت علوم، ایده اصلی انتقال مراکز تصمیم‌گیری و اجرایی مرتبط با فعالیت‌های فضایی ایران به نهاد ریاست‌جمهوری از سوی «رحیم مشایی» و توسط «کامران دانشجو» مطرح شد. متعاقب آن، چند مرکز فضایی که در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و وزارت علوم قرار داشت ادغام و به‌صورت زیرمجموعه‌های سازمان فضایی، وارد نهاد ریاست‌جمهوری به‌عنوان یکی از سیاسی‌ترین نهادهای کشور شدند. چنین ساختاری هرچند در برخی کشورها سابقه داشته و موجب تقویت سازمان فضایی آنها شده است اما در ایران به دلیل وجود نیات تبلیغاتی، بخش فضایی را با افول مواجه کرد، به گونه‌ای که دکتر «امی» می‌گوید: «دلیل انتقال سازمان فضایی به نهاد ریاست‌جمهوری، چیزی به جز اغراض سیاسی و تبلیغاتی نبوده است.» به این‌ترتیب با تغییر دیدگاه‌ها و روی کار آمدن مدیران سیاسی، پروژه‌های فضایی نیز به شدت تحت تاثیر قرار گرفتند. پروژه کاوشگرها که در اصل برای دستیابی به یک آزمایشگاه فضایی با قابلیت ایجاد شرایط میکروجاذبه آغاز شده بود، به‌صورت محملی برای پرتاب میمون به فضا و مقدمه‌ای برای برنامه پر سر و صدای اعزام فضانورد ایرانی درآمد. این پروژه را می‌توان برجسته‌ترین نماد دیدگاه‌های سیاسی دوران «احمدی‌نژاد» دانست که با وجود انتقادات کارشناسان، هنوز هم با فشارهای مدیران سابق به حیات خود ادامه می‌دهد. این در حالی است که علاوه بر گفته‌های کارشناسان، در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس که به تحلیل بودجه هوافضای لایحه بودجه سال ۹۳ پرداخته، بر لزوم توجه بیشتر به پروژه‌های کاربردی و کاهش شیب هزینه‌های پروژه اعزام انسان به فضا تاکید شده است. هرچند مسوولان سازمان فضایی (که دیدگاه‌های آنها برکسی پوشیده نیست)، به تازگی ادبیاتی مدبرانه در جهت توسعه برنامه‌های ماهواره‌ای و کاربردی در پیش گرفته‌اند اما عملکرد آنها از جمله مذاکره با روس‌ها برای تربیت فضانورد ایرانی و ایجاد موج‌های رسانه‌ای برای چانه‌زنی با دولت جدید در همین راستا نشان می‌دهد، تندباد تفکرات تبلیغاتی دوران «احمدی‌نژاد» هنوز در فضا پایان نگرفته است.

جدول ۲۰۴۸ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱ - شهری در استان گیلان - پرنده نجار ۲- عقاب سیاه- نسخه دوم مدارک رسمی - شیرینی میوه‌ای ۳ - زیباترین شهر لهستان - قبل از ورزش - تومور ۴ - بند چرمی - همیشه - اذان‌گو ۵ - صبحانه نخورده - قانونی که چنگیز برای مغولان وضع کرده بود - آقای آلمانی ۶ - قورباغه - شهری در استان اصفهان - آبزی عظیم‌الجثه ۷-روزنامه چاپ ژاپن - پایه - تعظیم ۸ - قسمتی از پا - روزنامه‌ها، مجلات و نشریات ادواری - برای اظهار تالم و شکایت گویند ۹ - نوعی پنیر - از نمازهای واجب - حقیقت و ذات چیزی ۱۰ - شیوه و روش - میوه‌ای که در شکر پخته می‌شود - نوعی شلوار ۱۱ - الفبای موسیقی - رسم تازه - خواروبار ۱۲ - خاکستری روشن - هدیه - قائم به ذات ۱۳ - از حروف یونانی - جلو افتادن - ظاهر و هویدا ۱۴ - نیست شونده - جبین - سارق ۱۵ - بدون همنشین و همراه‌بودن - خرید و فروش و معامله.

عمودی:

۱ - پیشتاز سه‌رقمی‌ها - تنها ساخته دست بشر که از کره‌ماه قابل رویت است - شهری در استان یزد ۲ - حرکتی در ژیمناستیک - بی‌رونق - تنها آتشفشان فعال ایران ۳ - دریانورد - میوه تصفیه‌کننده خون - تخم کتان ۴ - شماره پرونده - واحد پول روسیه - حرف انتخاب ۵ - سرسرا - بوی خوش - ویرایش ۶ - تندرستی - بخت و اقبال - خودستایی ۷ - حافظه ذخیره‌کردن موقت در رایانه - از مرکبات - گدایی ۸ - میان‌ها - از لوازم بهداشت فردی - شب پیش‌رو ۹ - لطافت - پشتگرمی - نام هموطن آذربایجانی ۱۰ - کشت به امید باران - خبرگزاری رسمی ایتالیا - حشره‌ای با بدن کشیده و باریک ۱۱ - نقشی زینتی در تذهیب - هفتمین ماه سریانی - سرازیری ۱۲ - برهنه، عریان - کلیسای قدیمی اصفهان - اتاق کوچک ۱۳ - محصولی از چوب درخت - دسته - رهبری ۱۴ - خمیر نان را با آن پهن و نازک می‌کنند - بهره‌مند و کامیاب - گاو شخم‌زن ۱۵ - نقش گل و گیاه روی پارچه - بیماری نرمی استخوان - رودی در روسیه.

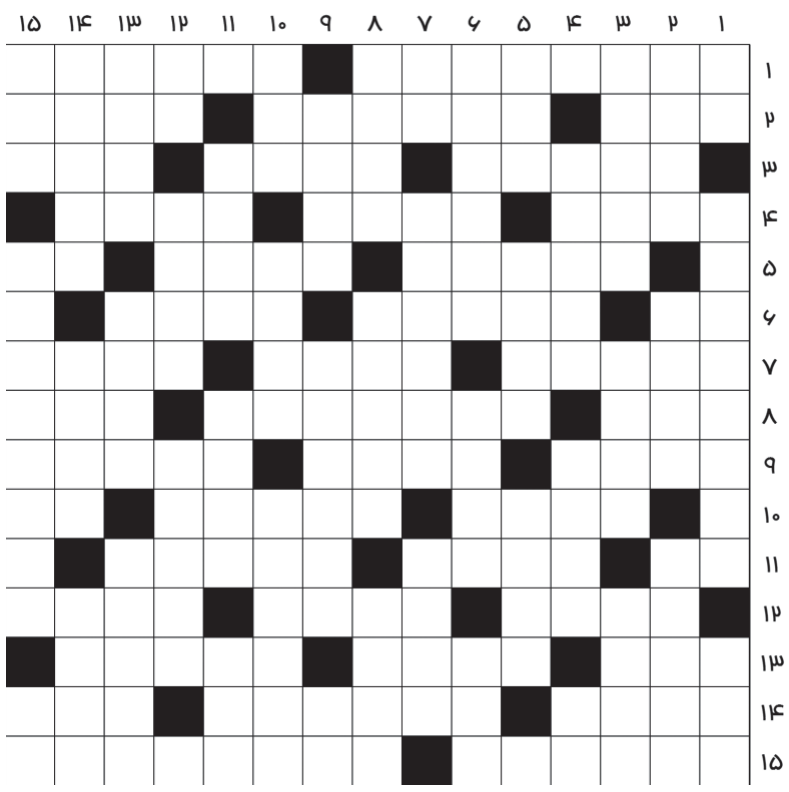

سودوکو سخت ۱۰۴۵

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

			۷		۸			
	۲			۹	۶	۵		
			۲		۴	۱	۷	
۱				۶			۹	۵
		۶	۸				۱	
	۷		۳			۲		۴
			۵					۹
				۴	۳	۶	۸	
		۳			۲	۴		

حل سودوکو سخت

۴	۶	۳	۵	۲	۸	۹	۱	۷
۱	۲	۹	۳	۷	۶	۸	۴	۵
۵	۸	۷	۱	۴	۹	۶	۲	۳
۲	۵	۶	۷	۹	۱	۴	۳	۸
۹	۴	۱	۲	۸	۳	۷	۵	۶
۷	۳	۸	۶	۵	۴	۲	۹	۱
۸	۷	۲	۴	۱	۵	۳	۶	۹
۳	۱	۴	۹	۶	۷	۵	۸	۲
۶	۹	۵	۸	۳	۲	۱	۷	۴

سودوکو ۱۰۴۵

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۱			۲	۴	۳	۵	
۴		۲			۳	۷	۱	
			۱	۷		۹		
۲	۳		۶		۷	۸		۱
۶	۸		۳	۵				۷
	۴				۸		۶	
۵		۳	۷			۴		
۱			۸		۵			۲
	۶	۹	۴	۳			۷	

حل سودوکو ۱۰۴۴

۳	۵	۲	۶	۴	۸	۹	۷	۱
۸	۹	۶	۱	۷	۳	۵	۴	۲
۷	۴	۱	۹	۲	۵	۳	۸	۶
۵	۶	۷	۴	۹	۱	۲	۳	۸
۴	۲	۹	۸	۳	۶	۷	۱	۵
۱	۳	۸	۷	۵	۲	۴	۶	۹
۶	۷	۴	۲	۸	۹	۱	۵	۳
۹	۱	۵	۳	۶	۴	۸	۲	۷
۲	۸	۳	۵	۱	۷	۶	۹	۴
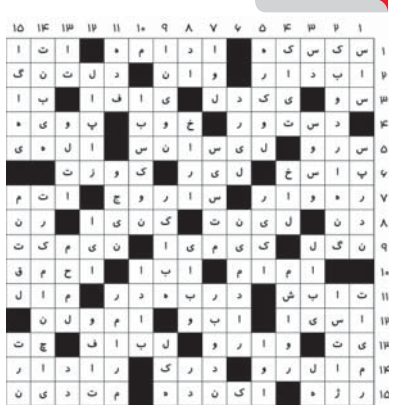
جدول ۲۰۴۷